

V rámci habilitačního řízení byla uskutečněna před vědeckou radou fakulty vyšších velitelů VA AZ rozprava s plukovníkem ing. Milošem Brabencem, CSc. k jeho práci na téma

„Směry vývoje využití manévru vzduchem v pozemních vojskách ČSLA“.

Habilitant si pro svou práci stanovil cíl prozkoumat problémy, které souvisí s přenesením manévru pozemních vojsk do vzduchu.

V první kapitole analyzuje souvislost mezi rychlostí, časem a prostorem v soudobém boji a operaci. Dochází k závěru, že boj o prostor, který měl po celou historii válečnictví takový význam, začíná nyní ustupovat před rostoucím významem a ekonomikou času.

Proto je dnes u všech armád patrná snaha získat vzdušný dopravní prostředek, který by umožnil překvapivé zasazení pozemních vojsk bez rozsáhlé a časově náročné přípravy k manévru vzduchem. Zatím je realizace této snahy bržděna nejen nedostatkem vhodných vzdušných dopravních prostředků, ale i malým přizpůsobením pozemních vojsk k přepravě vzduchem.

Řešení tohoto problému podle habilitanta závisí na:

— vhodném vzdušném dopravním prostředku,

— cílevědomém vývoji zbraní, bojové a jiné techniky, vhodné pro přepravu vzduchem a na možnostech jejich zavedení do pozemních vojsk,

— omezení možnosti nepřítele zabránit zasazení vojsk přepravovaných vzduchem,

— geografických podmínkách, ve kterých dojde k zasazení vzduchem přepravovaných pozemních vojsk.

Druhá kapitola habilitační práce rozebírá světový vývoj použití vzdušné cesty v operačním a taktickém měřítku, zejména v americké a západoněmecké armádě. Autor v ní vytyčuje některé základní požadavky na vzdušné přepravní prostředky pro pozemní vojska:

— pokud možno největší rozpětí mezi vzletovou a cestovní rychlostí,

— možnost namontovat na ně různé palebné systémy,

— schopnost k použití za všech povětrnostních podmínek,

— jednoduché technické udržování a odolnost proti povětrnostním vlivům i nepřátelské palbě,

— vysoká únosnost v poměru k jejich letové váze,

— možnost přepravovat pozemní vojska do prostoru bojové činnosti bez speciál-

HABILITAČNÍ PRÁCE

ního výcviku, s veškerou jejich bojovou a dopravní technikou,

— možnost přepravit vojska vysazená v týlu nepřítele zpět k hlavním silám.

Ve třetí kapitole habilitant rozebírá specifické podmínky ČSLA z hlediska použití manévru vzduchem v pozemních vojenskách. V závěru této části vytyčuje požadavky, resp. názory:

— mít vzdušné výsadky připraveny již pro počátek ozbrojeného střetnutí,

— prověřit realitu orientace ČSLA na speciální výsadek a jeho operační využití.

Speciální výsadek s jednostranným použitím jako operační výsadek se podle názoru habilitanta stává pro naši armádu příliš nákladným druhem vojska.

V ČSLA je důležitější orientovat se na adekvátní vzdušnou přepravní techniku pro takové vzdušné výsadky, které budou

odpovídat našim konkrétním podmínkám a na takovou techniku, která se stává v soudobém boji nepostradatelnou.

V poslední kapitole je zpracována **hypotéza rozvoje operačních a taktických vzdušných pohybových systémů v podmínkách ČSSR.**

Autor práce doporučuje **vybudovat vojenské letectvo, které bude základní podmínkou realizace manévru pozemních vojsk vzduchem.** Zabezpečení vzdušné pohyblivosti nevidí tedy pouze v zavedení dopravních vrtulníků.

Habilitační práce je součástí komplexního úkolu „Rozvoje vzdušných pohybových systémů v podmínkách ČSLA“. Její závěrečná kapitola má dát určitý jednotli- pohled pro všechny zpracovatele, kteří se podílejí na rozpracování problémů přenesení manévru do vzduchu.

Habilitační práce je uložena v ÚTK VA AZ pod čj. 0022594.

ZKUŠENOSTI

PRAXE